Autor Guste Santini
Subota, 20 Travanj 2002 10:53

HDZ je pred novim izborima. 21 travnja će se, vjerojatno, znati tko je novi lider stranke. HDZ je izgubio prošle izbore jer nije opravdao povjerenje građana. Koalicija na čelu sa SDP-om je izvojevala pobjedu. Upravo na gospodarskim pitanjima HDZ je «pao» na prošlim izborima. Ncionalna retorika toliko prisutna u politici nije našla svoje mjesto u ekonomskim pitanjima. Stvari su se dramatično razvijale i ministarstvo socijalne skrbi postalo je, na žalost i ostalo, najznačajnije ministarstvo što je dijagnoza sama po sebi. Što ne treba zaboraviti?

Transformacija privrednog sistema svakako je tragična rabota HDZ-ove vlasti. Naime, umjesto da se definira što je sporno i što treba učiniti te da se definiraju prioriteti i odredi vrijeme njihovog provođenja hadeze je u eforiji promjena pristupio konstrukciji brutalnog kapitalizma kakvog je teško naći. Brutalnost s kojom se raskinulo sa prethodnim sistemom pokazao se je tragičnim. Tadašnje učinke i danas baštinimo. Nije se htjelo shvatiti da je problem u financijskom sistemu i upravo su taj dio reprodukcije definitivno devastirali, tako da danas Hrvatska nema participacije u financijskoj industriji. Što više priča je koštala 55 milijardi kuna i značajan broj banaka nepotrebno «gurnut» u stečaj i likvidaciju.

Privatizacija je «zdrobila» ionako zaostalu privrednu strukturu. Puno branih malo izabranih reko bi naš narod. Tek je poneka privatizacija uspjela. One se mogu nabrojiti na prste. Slijedeći je korak bio u rasprodaji obiteljskog srebra. Upravo je HDZ započeo priču gubitka ekonomske samostalnosti u svakom pogledu. Stoga, primjedbe koje učućuje danas kao oporba ima tek folklorni značaj.

Zaduživanje u inozemstvu dio je nepovoljne ostavštine današnjoj vlasti. Upravo je HDZ sve učinio da hrvatsku privredu dovede u stanje današnje ovisnosti. Dug prema inozemstvu postaje temeljno ograničenje daljnjem razvoju. Dovoljno je promatrati koliko iznose kamate kojima servisiramo inozemni dug. Pri tome je nebitno da li ih plaćamo ili pripisujemo postojećem dugu. Sve je to dodatno destruiralo ionako zaostalu privrednu strukturu. Zaduživanje je imalo učinak droge. Uvjek je to tako kada se zadužujete. Priča je suprotna kada dođe vrijeme da dug vratite.

Izvoz stagnira godinama. Nezaposlenost raste. Gotovo pola milijuna nasilno umirovljenih. Sve je to tragična bilanca koju je HDZ svojom nepromišljenom politikom ostvario i ostavio koaliciji u nasljeđe.

Današnja vlast nije napravila potreban iskorak i ona nakon dvije godine kako obnaša vlast dio je ispričane priče. Ipak ono što želim podvući jest upozorenje da je potrebno skupiti snage i da novo rukovodstvo HDZ-a preispita svoju ondašnju politiku i da je javno osudi ne bježeći već priznajući učinjene greške. U protivnom nije za vjerovati da će se dogoditi bilo što novog sa eventualnim njihovim novim dolaskom na vlast. Upravo je potrebno i nužno donijeti koncepciju i strategiju razvoja. One moraju biti nacionalni program. To je prvi korak k boljitku. On nije dovoljan i treba imati na umu da će nardnoj vlasti biti puno teže nego što je to bilo današnjoj koaliciji kada je pobijedila na izborima. Svakim danom je cijena izlaska iz krize sve veća i mjere se rstućim socijalnim tenzijama. Ipak, ako žele dobro Hrvatskoj i njezinim građanima (na što se stalno zaklinju) tada kao svaka druga politička stranka mora dolaskom na vlast započeti mukotrpan posao restrukturiranja društva u cjelini. To je bolan posao. Toliko smo potrošili a da

nismo ništa učinili. Ostaje, na kraju pitanje: da li «umiven» HDZ može učiniti iskorak? Teško je reći. Nada umire posljednja.